

"KELEIVIS"
PARANKLAUSIAS DARBO ŽMONIŲ
LAIFRAŠTIS, LEIDŽIAMAS
J. G. GEGUŽIS ir DRAUG.
BOSTON, MASS.

KAINA METAMS:
Amerikoje \$1.50
Kitose šalose (užrubežiuose) 1.75

PUSEI METŲ:
Amerikoje 75 c.
Kitose šalose \$1.00

Kreipiantis su kokiais nors reikalais į
"KELEIVIS" reikalauja arba užsimoka
už laikraštį, visados reikia teip adresuoti:

"KELEIVIS"
28 Broadway, S. BOSTON, MASS.

"KELEIVIS"
LITHUANIAN WEEKLY
— published by —
J. G. GEGUŽIS & CO.
every Thursday in BOSTON, MASS.
Represents over 4,000 Lithuanians in the
city of Boston, 50,000 in New England
and about 400,000 in United States.

The best Advertising Medium. Executes
all kinds of Job and Book Printing.

Translating and Printing in all Mo-
dern Languages.

All Communications should be addressed:
"KELEIVIS"
28 Broadway, S. BOSTON, MASS.

No. 39

Boston, Mass., 23 Rugsejo | September | 1909 m.

Metas V.

VISOKIOS ŽINIOS

IŠ RUSIJOS.

Basmė.

Ryga. Vėžėją Antaną Stanelį gubernatorius nubaudė 100 rub. pinigais arba mėnesiui sėdėjimo už tai, kad jis mušęs su karietos šviestuve policistą, kada šis norėjo jį sulaikyti ant gatvės.

Pardavimas geležinkelio.

Eina paskalos, buk valdžia ketinant kai kuriuos geležinkelius visiskai parduoti belgiečiams. Tuo tarpu yra kalbama apie pardavimą šiaurinių geležinkelio, kurie rėša Peterburgą su šiais miestais: Arkangelsku, Viatka, Kotlu, Permū, Vologda, Uroču. Už mėnesius geležinkelius belgiečiai su visais vagonais ir kitais padargais duoda 870 milijonų rublių; o be tų visų daiktų—670 milijonų.

Žydų vardai.

Vydaus dalykų ministerija išleidė sąrašus žydiškų vardų į visą valstiją drauge su apilinkais, prisakydama, kad vietiniai valdininkai ir rabiniai saugotų ir užrašintų naujai atsiradusių žydų vardus, kaip yra pradėta toje sąrašoje. Matyti, valdžia dar vieną kartą mėgėsi atimti iš žydų krikščioniškus vardus. Jau kiek kartų mėginta, o vis be pasekmių.

Marijavitų stovis.

Marijavitai Lenkijoje labai tarpstą. Dabar jie turi į 200, 000 išpažintųjų atvirų ir 300, 000 slaptų; turi 40 kunigų, perėjusių iš katalikų. Beto, turį Plocke savo dvasišką seminariją ir išleidžia savo laikraštį.

Vaikų karo teismas.

Chersone vaikai beaizdami karo teismu nuteisė mirtin vieną iš savo draugų ir tuojais čia pat ant medžio pakorė. Gerai dar, kad patėmiję tai vyresnieji vaikina atgaivino. Tai mat, kaip gerą duoda pavyzdį jaunomenei karo teismui.

Gaisras.

Molodečnos miesto (Viln. gubern.) rugpūčio 20 d. sudėgė 430 triubų. Nuostolių apskaityta apie 250 tūkstančių rublių. Sudėgė du žmonės.

Pėsčias aplinkui visą pasaulį.

Rugpūčio 15 d. rytą į Maskvą atėjo Paryžiaus geografijos draugijos narys Liusjėnas Diadone. Jis pėsčias atkeliavo iš Paryžiaus. Mat jis padarė laizbybas, jog per metus ir 7 mėnesius, turėdamas tik 80 rublių pinigų, pėsčias apėsčius visą pasaulį. Iš Maskvos jis išėjo rugpūčio 16 d. Žemojo Naugardo linkui. Jis eina geležkelio pletnu.

Kaip didesnieji taip ir mažesnieji daro.

Lenkų karalystėje neseniai buvo toks atsitikimas. Valstietisturėjo užmokėti 20 kap. gerbinio mokesnio į valsciaus

kasą. Vaitas (viršaitis) pareikalavo iš to valstiečio 2 r. 20 kap. Šis stebėjosi, kokių būdu 20 kap. taip greit pavirto į 2 r. 20 kap. . . Pasirodo, kad ponas vaitas savo valia nubaudęs šį valstietį. Valstietis pasiskundė prokurorui. Keletai dienų praėjus ateina pas jį vaitas, bet jau su strazniškais. —Ka, tai skystis pradėjai? — pasakė vaitas ir paskyrė 1 r. pabaudos buk už tai, kad kiemas esąs nešvarus. Bet valstietis nenorėjo mokėti tos pabaudos ir visaip teisingosi. „Tylek“—suriko vaitas ir liepė straznikams paimti du varinių rundelių. Greitas teismas trijų metų pono!

Juodašimčiai rado užtarėją.

Skaitytojai jau žino, kad Suomijos teismas nutarė su policijos pagalba atgabenti Dubroviną į teismą. Šis teismas nutarimas jau praneštas Peterburgo teismo prokurorui. Ar jis lieps policijai suimti Dubroviną ir vežti į Suomiją ar ne, greitai laiku išvysime. Tuotarp juodašimčiai išsigando. Jie kreipėsi į garsų Jaltos (Kryme) vadovą Dumbrazę su užklausu, ar jis išduos jų vadą Dubroviną. Dumbrazė buk atsakęs: „aš ir mano vyrukai sąjungiečiai neišduosime Dubrovino, nors nežinau kas jo reikalauja“.

Kolera caro rume.

Peterburge, žieminiam rume, apsirgo vienas aficerius kolera ir tuoj pasimirė. Gal ir patį carą griebės kada kolera.

3 valstiečiai pasikorė.

Arti Ekaterinoslavo kaime Broški ant aržuolo pasikorė 3 valstiečiai. Vienas jų D. Jasnovičius sugrįžo namo ir parsivežė su savim viso uždaro bio tik pusę rublio. Bijodamas bado ir jis pasikorė.

Kazokai organizuojasi.

Novočerkaske organizuojasi Dono kazokų draugija. kurios užduotim bus — lavinti protiskai ir doriškai kazakus ir šelpiti draugijos narius ne laimei atsitikus. Kada kazokai pradės apsišviesti, tuomet caro valdžia bus galas.

Rusijos artistė važiuos į Japoniją.

Garsi Rusijos artistė Komisar zevskaja pasiryžo su visa savo trupa atkalkyti Japonijos sostą Tokio. Bus ten perstatyta keli rusiški teatrai, ir ji tikisi patraukti publiką.

40 kalinių palinosuota.

Caricyn. Kalėjimo viršininkas, pasiremiant ant 24 birželio išleisto įsakymo, palinosavo lig laikui 40 kalinių.

Žydų skerdynė.

Peterburgas, 21 rugs. Tikrieji rusai (tantininkai) surengė Kijeve žydų skerdynę. Kraujas liejasi visose miesto dalyse. Šimtai sužeistų, daug užmušta. Žydai gindamiesi šaudė per langus. Rusai žvėriškai kankina suimtus žydus.

Dumos rumą taiso.

Taurydos rumą, kame rambasi Vals. dumos posėdžiai, baigia taisyti. Viršus naujai pertepas: viduje daug kas pertaisyta: padaryta daugiau kambarių, kad būtų vietos skyrium rinktiesi įvairioms komisijoms ir frakcijoms. Po vasaros pasilsio pirmasis posėdis bus rugsejo 10 diena.

Gandas apie paskolą.

Laikraščiai praneša, kad Rusija ketinanti dar didelę sumą pasiskolinti, butent, visą milijardą frankų. Tą sumą valdžia tikintys gausiant iš Francuzijos, Holandijos ir Belgijos didžpinigių, kuriems į procentus busią pavesta naudotis kai—kuriais geležinkeliais, kasyklomis ir įvairiais kitais Rusijos turtais, kame reika linga įdėti daug pinigų, kurių Rusijoje labai mažai tėra.

Uždraudimas draugijos.

Peterburge 1906 metais buvo įsikurusi tam tikra rašytojų susisėliamoji draugija. Valdžia jau seniai saugojo tą draugiją. . . Ir pasisekė jai suvesti, kad draugija susėjęs ketelė rašytojų, jon neįsirašiusių. Tuojau buvo išrasta, kad draugija nepildant savo įstatų, ir valdžia uždraudė jai veikti. Liepė išardyti draugiją ir įsikurti kitą, kurios turės būti kitaip sutaisyti įstatai.

Valdžios rangumas.

Mintauja. — Iš priezasties pasklidusios Mintaujoje koleros, švietimo ministerija paliepė Mintaujos mokyklose sustabdyti mokslą. Tas paliepinas pavėlintas, nėra ir mokiniai ir mokytojai jau suvažė, egzaminai pabaigti, mokslas prasidėjęs. Jau viršaus per dvi savaites, kaip Kuršės gubernatoriaus padavė sumanytą atidėti šimet mokslo pradžią, ir tik dabar gautas leidimas.

Nauji laikraščiai.

Kaunas. P. Teresa Kubilinskaitė gavo koncesiją leisti Kaune mėnesinį laikraštį vardu „Lietuvaite“. Tas laikraštis busias paskirtas gvildinti Lietuvos moterų reikalus.

— Viera Saglinaitė gavo leidimą leisti mėnesinį juokų laikraštį vardu „Garnys“

Išvirkusi pati.

Liepojus. Nelabai seniai vyriškas iš bažnyčios išsitraukė vieną moterišką ir nutęsęs ant gatvės, pradėjo mušti, žmonės apstojo. Visi manė, kad tai kokia vagilė, bet vyras sako: „Tai mano pati, pametus mazus vaikus, išbėgo su kareiviu ir negrįžta!“ Anas viską jai atleidiąs (?) tegu tik grįžtanti vaikų auginti. O vyras doras, ne girtuoklis.

Kareivis nubautas mirtin.

Peterburgas, 8 d. rugs. Nubautas mirtin kareivis už šovimą į generolą Miščenko. Šovikas iš jo buvo geras: generolas stovėjo už 1000 žingsnių toli, o jis pataikė ir sužeidė valdžios berną. Gaila, kad jo neliko.

ŽINIOS IŠ VISUR.

Štreikas Švedijoje.

Stockholm, 15 d. rugsejo. Streikas vis da nesibaigia. Išrinktas liko taikos teismas, į kurį įeina atstovai nuo darbininkų ir kapitalistų. Teismas turės išdirti taisykles, ant kurių galėtų susitaikyti abi pusi.

Ispanijos reikalai.

Madrid, 15 d. rugs. Republika pasisuntinis Rios pranešė iš Barcelonos, kad ten užsidaro 120 mokyklų. Uždarė jas valdžia ir laikys taip, kol tik miesto burmistras ir klebonas nepraneš, jog jau viskas ramu. Rios tvirtina, kad valdžia laikanti kalėjime 300 ypatų, nes jie gali išsukti iš naujo revoliuciją, kaip liks paleisti.

Astri cenzura.

Madrid, 15 d. rugs. Liberalieji dienraščiai apskelbė protestą prieš astrią valdžios cenzurą; jie žada susireikuoti, jeigu valdžia nenusileis. Vydaus dalykų ministeris giria cenzurą, sakydamas, jog ji reikalinga žmonių labui. Dienraščiai ketina susizinti su karalium Alfonsu.

Orinis vežimas.

Paryžius. Inžinierius ir išradėjas P. Laur apskelbė išradęs orinį omnibusą (vežimą), kuriuom galės vežioti žmones ir daiktus. Jis kreipėsi į miestotarybą, kad duotų jam pinigų savo išradimo padarymui ir įkūnijimui. Sako Francuzijoje jau užpatentavęs jį, bet negalėjęs garsinti, kaip padarytas jo orinis omnibusas, kol neuzpatentuos kitose viešpatystėse. Jaigu teisybę jis sako, tai geras daiktas.

Daugiau tavorų ižveža.

Washington. Išvežimas tavorų iš Francuzijos į Šveicariją Valtijas žymiai pasididino, pasidėkavojant naujojo tarifo [muitų] įvedimui. Pranešamas mėnesij atveža 76 kartus daugiau, negu perėitą metą tame gi mėnesij. Ypačiai atvežami odos išdirbiniai.

A. Mickevičiaus paminėjimas.

Konstantinopol. Jaunosios Turkijos vardu taip vadina mas „vienybės ir progreso“ komitetas, paminėjo garsų lenkų poetą, A. Mickevičių, prikaldamas prie sienos to namo, kur poetas pasimirė, išskabą su parašu: Čia pasimirė garsingasis poetas Adomas Mickevičius, Turkijos draugas. — Vienybės ir progreso komitetas“. Beto da buvo padaryta mieste ant gatvių kelios manifestacijos garsaus poeto atminčiai.

Persijos dvasiškija su žmonėmis.

Teheran. Vyriausis Persijos knnigas kreipėsi į laikinį medžilį (parlamentą), kad jis suteiktų kaliniams liuosybę ir pasveikino jį už įvedimą naujos tvarkos. Tame pačia

me laike parlamentas tarė apie kalinių paluosavimą. Stebėtinai supnolimas. Persijos dvasiškija kol kas eina su žmonėmis išvien.

Rusiškai — amerikoniškas vaizbos namas.

Peterburge randasi didelis skaitlius Amerikos vaizbos atstovų, kurie darbuojasi sutvėrimui rusiškai—amerikoniško vaizbos namo, panašaus tam, kokis jau susitvėrė Amerikoje po vardu amerikoniškai rusiškų namo. Amerikos vaizbunai stengiasi pasinaudoti iš Rusijos plačių rinkų.

Sukilėlių vadas nužudytas.

Fez, Morokko, 17 d. rugs. Sultono hareme liko nužudytas sukilėlių vadas El Roghi, kuris stengėsi numentuoti sosto sultonę ir likti Morokkos sultonui. Sprendžiama, kad valdžia tai padarė atsakydama ant Francuzijos protestų prieš laikymą daugelio sukilėlių kalėjime.

Ministerių kabinetas nusileido prieš žydus.

Peterburgas. Žmonių švietimo ministeris norėjo, kad visai nebūtų priimami žydai į augštesnes mokyklas, vienok ministerių kabinetas pripažino, kad Peterburge ir Maskvoje ant šimto kitų studentų galima priimti nuo 3 iki 5 žydų; miestuose, kur neleistų žydams gyventi, galima priimti nuo 5 iki 10 žydų ant kitų tautų 100 studentų į miestuose, žydų apgyventuose, nuo 10 iki 15. Į vaizbos mokyklas žydai gali but priimami be apbrėžiavimo. Matyti, ir ministariai supranta, jog žydai vaizbą geriausiai moka vesti.

Kaip greit važiuojama orlaiviu?

Ostenda, Belgija. Francuzijos orlaivininkas Louis Paulhen atvyko į čia savo orlaiviu, pralėkdamas po 2 kilometru [1,20 mylios] į 3 minutes 15½ sekundes, už k jis gavo 5000 frankų.

Bury užpuolė konsulatą.

Monterey, Meksiko. Praneša iš Saltillo, kad didelis būrys žmonių bombardavęs Austrijos konsulatą [namą, kur Austrijos konsulis gyvena]. Mėtyta akmenais į langus ir duris. Šitą žinią prisuntę konsulio pati. Mat tą dieną suvaikščiojamos buvo metinės nepriklausomybės Meksikos. Minia įnirtus buvo ant valdžios už žveriškus darbus, todėl neaplenkė nė Austrijos konsulio.

Streiklauzius varo iš darbo.

Stockholm, 16 d. rugs. Minia donkepių vaikščiojo šiandien po kepyklas ir stabdė darbą išvarinėdami streiklauzius. Nekuriuose kepyklose išmušti langai. Policija areštavo streikičius. Tramvajų darbininkai nusiuntė pas darbdavius deputatiją pranešti, kad į darbą negrįž, kol tik nebus priimti visi streikičiai.

IŠ AMERIKOS.

Baisi tragedija.

Union City, Conn.

Rugsejo 17 dieną pagarsėjusi lietuvių pijanistė Zofija Kreičmonitė (kurios fotografija „Tėvynė“ buvo patalpinta) su Juozu Pečiuliu (lietuviu) iš Waterbury Conn. susaude ir supiaustė lietuvi Bronių Kulvinską.

Dalykas tame: Antanas ir Bronius Kulvinskai laiko karčemą Union Cityj, jiedu abu laikėsi pas Kreičmonus. Ktergerio 16—ą dieną s. m. Bronius parodė Kreičmonitės apie \$800 pinigų. Zofija tą pačią dieną po piet išsivadino Bronių į girią pasivaikščioti, vienok neilgai vaikščiojus sugrįžo abudu namo ir nieko blogo neatsitiko. Ant rotyjaus 17—ą d. po piet. Zofija vėl išsivadino Bronių pasivaikščioti. Nuėjus juodviem į girią [du šimtu pėdų atstui nuo gelžkelio senosios stoties link Waterbury'o] susisėdė ant pievutės. Besikalbėdami Bronius pasvirio ant alkūnės lyg sūtinges. Zofija užklauso: „Gal nori miego, kad pasvirai? Gali užsnūst, aš savo skėpetaitė (* tau veidus uždegsiu, kad musės neprieitų).

Toliau ji kalbėjo: „Aš padobosiu, kad tau nieko blogo neatsitiktų. Bet aš dar nueisiu ant kelio apsidairyti, kad čia kas mus neužtikytų“. Išėjo ant kelio išsėmė Broniui nematant revolverį, sugrįžo prie jo ir pasakius: „tu daugiau meiles tarp poros neardy!“ — keturis šiuvius palaido į jį.

Bronius iš karščio atsistojo dar, bet vėl krito, nes buvo stėnkaulis nukirstas. Zofija savo kruviną darbą atlikus, metė pas savo auką revolverį ir pasakė „dabar einu save nusizudyti“. Bronius tulą laiką gulėjo apsilpęs, vienok veliaus atsipeikėjo ir parašęs laiskelį, kas jį nušovė, įdėjo į kišenį. Laiskelis taip prastai parašytas, kad vos galima parskaityti. nes iš silpnumo negalėjo aiškiau parašyti. Bronius liko grioje merdėt. Zofija parėjo namo ir . . . ramu.

Pavakaryj Zofija pasivadė Deltuvu mergaitė 11 metų ir pasijėmus lazda, nūėjo pažūrėti savo aukos. Arčiaus priejus toji mergaitė išgirdo balsą: „Antanai, Antanai!“ Zofija atsakė „Here is not Anthony, but Sofie“ ir priejus lazda pabardė; ta mergaitė bijojosi artyn prieiti, tik vadino Zofiją eiti šalin. Mergaitė klausė, kas tē per žmogus guli, Zofija atsakė, kad ten koks bomas guli ir, grasi no tai mergaitėi, kad niekam nesakytų, nes esą paskui mu dvi patims į „dzėlą“. Paeinus da galą, vėl Zofija prikalbėjo tai mergaitėi, kad niekam nesakytų, nes sako: „aš tavę užmušiu“. Ir išsitraukė iš už petnešos britvą. Mergaitė niekam nesakė, ką matė, iki rytojaus po piet. Tą vakarą Antanas, nesulaukdamas Broniaus pareinant su raktais (nes Bronius raktus nuo karčemos turėjo), parėjo namo pasiimti revolverį, nes manė, reikės karčemoj gulėti per naktį, kad neturi rak tų kuom nžrakynti karčemą, bet revolverio namie nerado, todėl mane, kad Bronius kuro išėdamas ir revolverį pasiemė [veliau pasirodė, kad Zofija su tuo pačiu revolveriu Bronių šaudė].

Antanas nesulaukęs Bro

niaus iki rytui sugrįžtant, parėjęs iš karčemos namo pusrėčių bedavėjo, kas galėjo su Bronium atsitikti. Mergos atsakė, kad Bronius iš vakaro sakė eisias ant stoties. Antanas klausė: „Kur Zofija?“ Motina sako: „Išėjo į bažnyčią“.

Zofija gi tą rytą 5 val. atsikėlus vėl nūėjo pažūrēt savo aukos ir vėl radus gyvą dar kelis šiuvius paleido ir sugrįzus į miestą, pasiskolinus nuo tulos moteries 5 dol., nusisamde vežimą su vienu arkliu ir atvažiavo į Waterbury pas Juozą Pečiulį. Abudu išvažiavo. Vaziuodami pakeliui dar nusipirko kitą revolverį ir nutraukė tiesiog pas Zafijos auką. Istolo nepatėmijo pas auką gyvybės zenklo. Pečiulis paleido akmenį, ir patėmijęs, kad dar gyvas, Pečiulis paleido dar du šiuvi iš naujo revolverio. Potam Zofija priejo prie aukos, prisilenkė apžiūrėti ar dar gyvas. Patėmijus, kad dar gyvas, traukė britvą skersai gerklę,—kad nuo vienos ausies iki kitai perpiovė (bet gerklės vis dar neperpiovė). Ir abudu kas sau atsiskyrė palikę auką. Tas iš eilės trečiasis ir paskutinis punktas tragedijos atsi buvo subatos ryte apie 8 val.

Apie 2—rą val. po pietų (tą pačią dieną) du vaiku, vaikščiodami po girią, užtiklo Bronių kraujuose paplūkusį, vienok dar gyvą, kad pamatęs vaikus prašė vandenų, bet vaikai nusigandę nubėgo į artimiausią gričią ir pasakė, ką netoli gričio matę. Gyventojas paėmęs vedruką su vandėniu nūėjo pas nelaimingąjį, kuris, sako, kuone visą vedruką vandenį išgėrė. Tas žmogus davė žinią policijai, kuri nelaimingąjį nugaleno į ligonbutį dar gyvą. Su nelaiminguoju kartu ambulancelė važiavo ir jo brolis Antanas. Vežant nieko nekallėjo, sako Antanas, bet ligonbutyje daktarams atgaivinus gražiai šnekėjo iki 8-tai val. vakare ir išpasakojo viską apie savo atsitikimą; tukiū budu policija susėjo suimti Zofiją ir Pečiulį ir pristatyti į ligonbutį prieš nelaimingąjį Bronių, kuris prieš policijos akis pripažino, kad jiedu jį užmušė. Sulaukęs iki 8 val. 45 minutų persiskyrė su kanciom ir su šia pasaule.

Kas su Bronium atsitiko, tai viskas parašyta iš jo paties papasakojim oligonbutyje broliui Antanui. Kitos žinios surinktos nuo tų artimiausių ir geriausiai žinančių žmonių. Dar reikia pridurti, kad tas nelaimingasis kankinosis didžiausios sopuliuos visą 24 valandas. Jis taip norėjo gert vandens, kad žolę apie save pešė ir čiulpė. Vietoj pagalbos tik sulaukė po kelis kartus savo budelius, kurie kas kartas vis vašino naujomis kulkomis ir pagaliuos britvą. Kuomet pamatęs ateinant, kad pribaihti jis vis prašęs, kad nors daugiau nedarytų nieko, vienok budelių širdis negalėjo suminkštinti, o gintis neturėjo pajiegy.

Toji tragedija, menama, greičiausia atsitiko dėl pinigų. Laidotuvis atsiuvo 20 dienų rugs. 3—čią valandą po pietų su Lietuvos sūnų draugystės kapelija, nes velionis ilgą laiką pats prigulėjo prie viršminetos kapelijos.

Velionis buvo doras vaiki nias, švariai visada užsilakė ir negirdė, kad būtų nukriaukęs ką, vienok prie kokių prakliunesių dalykų ir nepri sėdėjo. „Kel.“ korespondentas.

Pasikalbėjimas Maikio su Tėvu.

— Dabar pasakyk man, Maikie, kaip didelė yra žemė?
— Aš nesuprantu, kaip tu nori žinoti: ar kiek ilga juosta turėtų būti, kuria galėtum apjuosti žemę, ar kiek kvadratiškų mylių turi žemė sukių su vandenimis?

— Man vistiek. Tik greičiau atsakyk.

— Kiek mylių yra sausumos — sunku pasakyti, nes apart didelių salų randasi begalinis skaitliu mažų salelių. Tik tiek yra žinoma, kad vanduo užima apie tris sykius daugiau vietos ant žemės kamuolio, negu sausumė. O kas link juostos, arba linijos, kuri perstatoma yra einančia per vidurį žemės arba, teisingiau sakant, apjuosiančia žemę, kuri vadinasi ekvatorium, ta linija turi apie 5400 lietuviškų mylių.

— Pasakyk, ką reiškia tas, kaip tu sakei, ekvatorius?

— Tu ir išarti negali. Tai vadinasi ekvatorius. Perstatoma yra linija, einanti taja žemės dalim, kur saulė stovi visada tiesiai. Ekvatorius dalina žemės kamuolį į dvi lygi dalis: viena dalis vadinasi pietine, kita — žiemine. Ir į vieną ir į kitą pusę nuo ekvatoriaus ant kelių šimtų mylių yra didelis karštis; ten, galima sakyti, viespatauja amžina vasara.

— Aš dar nesuprantu, vaikel, kaip tas ekvatorius eina.

— Kad geriau suprasti, paimk obuolį ir apipiauk peiliu aplinkui jo tiesią liniją. Pasirodys, kad ta linija dalija obuolį į dvi dalis. Dabar suprantai?

— Jau. Bet dėlko ten karšta?

— Todėl, kad saulė stovi tiesiai: jos spinduliai puola tiesiai ant žemės, — niekas jų nesusitabo, nesulauzo.

— Aš šiandien apie spindulius nenoriu kalbėti. Pasakyk man, kaip ilgas kuolas būtų, kurio galėtum perdurti žemę. Jeigu galima, tai aš išdursiu skylę per žemę ir išlįsiu į antrą pusę... o sako, kad ten Lietuva yra. Ne šifortės nereikės.

— Jau nekalbant apie žemės vidurį, kurie tave sustiprintų, joks kuolas neišlįskytų, nes jis turėtų būti 1740 lietuviškų mylių ilgio.

Ar negali pasakyti man, kiek mylių reikėtų lįsti į žemę, kol pasiektum jos vidurį?

— Aiškus dalykas: jeigu parduotum žemės reikalingas būtų 1740 mylių kuolas, tai lig vidurio reikia pusė to skaitliaus, t. y. 870 mylių.

— Aš nemisliju, Maikie, kad žemė yra taip didelė.

— Todėl nesupratai, kas yra tie žemgaliai, vieną kurių sakos daktaras Cook ištyrė.

— Aš ir dabar da gerai nesuprantu.

— Et, kokis tu nesąmoningas. Štai apipiovei obuolį. Na, žiūrėk: dvi lygi dalis. Pats galas vienos dalies ir antros vadinasi obuolio galais, taip pat žemės galai vadinasi žemgaliais. Jeigu, kaip sakiau, saulė stovi ties pačiu ekvatorium, nuo kurio žemės galai gana toli, tai ir spindulių tie žemgaliai gauna visai mažai.

Nebaudziamieji piktadariai.

(Tas.)

savęs užganėdinimui. Čia jau apsiereiskia prasižengimas prieš žmonių gamtą, nes nekurie (dauguma) žmonės verčiami yra aikvoti savo energiją, įdedant ją į produktus ir tik iš tų produktų galėtų grąžinti ją sau. Kada tie produktai lieka nuo dirbančiųjų atimti, tad pas juos energija nyksta. o ją praryja tie, kas visai neaikvoja savo energijos produktų darymui. Iš čia aišku, kodėl darbininkai eina vis silpnyn, o kapitalistai ir valdininkai stipryn. Valdžia, gyvendama svetimo triuso produktais, darosi vagimi tikrojo to žodžio prasmė. Tiktaisi gali būti pavadintas tikru vagimi, kas vagia pas kitą energiją arba tos energijos padarytus produktus. Pas mus paprasta vagimi vadinti tą, kas iš valdiškos ar privatinės girios malkų parsivežė gritelės prisidimui, kas išdiršo zvejoti ne savo upe, kas prisivagė jam reikalingą žemės sklypą. Jeigu pats žmogus medžių nesodino ir neapžiūrėjo, jeigu jis pats upės ir žuvių nepadarė, jeigu žemė ne jo rankomis sutverta, tai ji negali pasivadinti vieno žmogaus savastimi. Ir žmonės, kurie naudojami iš gamtos dovano, nežiurėdami, kur jos randasi, kad tik kitas neaikvojo energijos jų apdirbimui, negali būti pavadinti vagimis.

Šiandien yra priešingai: didžiausias vagis vadinasi dori ninkais, o žmonės, norinčius naudotis tik iš gamtos, o ne iš svetimo triuso, — vagimis. Valdžia ant kiekvieno žingsnio gina kapitalistų dora. kuri yra gryna svetimos energijos vagystė. Ta blaiviausia vagystė — vertimas vienos klesos žmonių daryti produktus sau ir kitai klesai (kapitalistams ir valdininkams) ir da kitai klesai geresniam, negu sau — yra pripažinta įstatymais. Žmonės su šita vagyste taip apsiurta (tur but todėl, kad ji juridiska), kad net socialistiškai draugijos elementai pripažįsta ją paprastame gyvenime už šventą. Menkasis vagyste, prie kurių kapitalizmas privertė nenorinčių daugybę žmonių, nenorinčių da dvėsti iš bado, jie skaito už daug svarbesnės didesnės baudmės užsitarnaujančias, negu tą baisiausią vagystę, kuri kankina didžiąją dalį žmonių, dėl kurios apvogtieji verčiami yra griebti priešmukiosios vagystės.

Valdžia išleidžia jos reikalus ir jos nuomonei tinkančius įstatymus. Paklauskite, kiek tų įstatymų žino žmonės. Žymiausi juristai ir tai negali žinoti visų salies įstatymų, nes jie visų sutelpa į kelias storas knygas. Išskirus menką juristų skaitliu, milijoninės žmonių minios nėra skaičiuojamos įstatymų, nėra studijavusios jų, bet gyvena pagal savo supratimą apie gerą ir blogą, stengiasi gyventi taip, kaip gamta liepia. Valdžia savo išleistais įstatymais įgaudina ir sudemoralizuoja gyventojus: jie nuolat susiduria su kokiais ten jų noram priešingais uždraudimais, — uždraudimais, visai nereikalingais jų gerovei; jie visuomet dreba prieš valdžią, kuri pasiryžus yra bausti juos už jiems nežinomų įstatymų peržengimą. Jeigu da tie įstatymai būtų amžini, gal kaip nors žmonės įsitęmtų ir atmintų juos, bet žinome gerai, kad nuolat valdžia juos maino, taiso. Valdžia teikėsi išleisti kokį nors jai patinkamą įstatymą, o jį

milijonai žmonių, katrie ariate žemę, darote geležį, kasatę anglis, turite tēmyti. Valdžia teiksis rytai įstatymą atmainyti — ir vel jįs tēmykite, nes kitaip — galvą nuo pečių!

Norint gerai pažinti įstatymus, reikėtų vien tik juos studijuoti, atmetus visus darbus į šalį. Gyventojams nežinant įstatymų — yra biauuru, nes nežina, kurie tavo žingsniai daromi pagal įstatymus ir kurie prieš juos. Padarysi ką nors prieš — nubaurs, ir da nežina, kokia bausmė skiriama už kokius prasižengimus. Žmonės, jeigu ir skundžia vienas kitą valdiškam teismui, nežino vienok, ar skundas pritaikytas prie įstatymų, ar įstatymai pasmerkia apskųtojo pasielgimus. Jeigu kartais iš praktikos ir yra žinomi žmonėms keli įstatymai, tai tik niekinga jų dalis. Ar gi gali žmonės užsiimti įstatymų mokymosi, kada jiems rūpi žemę arti, čėverykus siuti, namus statyti?

Pati prigimtis diktuoja žmogui, kaip jis turi elgtis su savimi ir kitais. Žmogus žmogui kartais gerą daro, nors įstatymai joneverčia taip elgtis. Įstatymai nesumazina piktadarysčių skaitliu, nes jų prisipildė jau visa pasaulis. Prasižengimai prieš įstatymus nemazinas, o didinas. Žinome gerai, kad tokį apsiereiskimą pagimdo kapitalizmas — iš vienos pusės, netinkanti gyvenimui įstatymai ir nežinojimas jų iš kitos. Vienok da neviskas. Gyventojai, nežinodami įstatymų, verčiami yra nuolat pasilikti baimėje: jie nežino, kada policistas išpers juos per veidus, kada valdininkai pasodins už grotybų arba nubaurs pinigais. Jie yra vergai, kuriems nuolat prisieina drebėti prieš galingo viešpatio veidą, kuris nežinia ko pageidauja ir už neįspildymą jo pageidavimų baudžia vergus. Šiandieninės valstybės ukėsas turi taip pat spėti įstatymus, kaip vergas savo pono norus.

Įstatymus išleidinėja ne tik monarchiškos ir despotiškos valdžios, bet ir republikoniškos. Visai yra melagingas pasakymas, kad tose viešpatystėse, kur žmonės savo išrinktiesiems paveda išleidinėti įstatymus, esanti demokratika tvarka, t. y. visi gyvenimoj dalyvaujantys reikalų sutvarkyme. Didžiausias nedemokratiškumas apsiereiskia jau tame, kad moterys ir ateiviai, arba žmonės, neturinti tam tikro turto, arba neprašę gyvenę vieną vietą paskirtą laiką — negali dalyvauti rinkimuose savo įgalinotiniu. Daleiskime, antgalo, kad visi dalyvauja rinkimuose, bet įstatymus leidžia vien tik išrinktieji, — ar jau bus demokratiškumas pilnoj to žodžio prasmė? Toli da ne. Išrinktųjų sąjėdai ir abejotina ar kada nors turės, nes vienas išsivysto anksčiau, kitas vėliau, taip kad jokių taisyklių prie to pritaikyti nėra galima; antra — draugija savo nariais taip toli da nesitūpinia. Teisingiausias patarimą tame klausime duoda Dorothy Dix, kuri tarp kitko štai ką sako:

„Pakol vyras yra pavargęs nuo lakstymo gatvėmis su savo draugais — vaikėzais, pakol jam rūpi daugiau žaislai ir kitoki bergždžiai dalykai negu namai, tolei da neatėjo laikas jam vesti. „Vienok vyras turi apsivesti, kol da nepersenas. Senam vyrui pati negali būt draugė, kaip ir jis negali būt jai. Tarp 25 ir 45 metų — tai laikas vyrui apsivesti. Po 45 metų jau per vėlu! tuomet pas žmogų pasidaro daugiau skilvio, širdies. Tokis žmogus paprastai veda tik dėl to, kad būtų kam gydyti jo reumatiz-“

(Toliau bus)

A. Antonov.

Kada žmogus turi vesti.

Kada žmogus turi vesti? Niekados kol jis yra da vaiku. Tas suprantama ir be pasakymo. Kuris jaunas veda, tas risa sau prie kaklo girnakmenį, o tas niekad neduos jam pasikelti.

Gyvenimas mums aiškiai parodo, kad kuris apsiaveda vos tik sulaukęs 19 arba 20 metų, tas padaro neatitaisomą klaidą. Praslenka keli metai ir karsti meilės jausmai atšala, o šeimyniškas gyvenimas jį pririša prie namų, suriša jo jaunai dvasiai sparnus ir jis, paziūrėjęs į svaigiančių pasaulį ir pamatęs jame laisvą, kaip paukščius savo draugus, pasijunta vergu.

Tokią pat klaidą padaro ir mergina, kuri budama da nepilnametė eina už vyro, ir da didesnę klaidą ji padaro, kada eina už nepilnamečio vyro. Šeimyna paprastai remiasi ant vyro, todėl jis turi pažinti gyvenimą, kaip geras amatininkas savo amatą. Kas gyvenimo paslapčių bei įstatymų nepažįsta, tas savistoviai negali gyventi: joks vyras negali būti tada galva šeimynos.

Patarlė sako: „meilė yra spanga“. Tų žodžių filozofija taip aiški, kaip du — syk — keturi. Kada žmogus apserga meilės liga, jis palieka ir spangas, ir kurčias ir... net paikas. Jo akys, jo mintys, jausmai — viskas sukoncentruota numylėtoji esybė: jis deda visas pastangas, kad su susirišti ir būti laimingu. Apie kitą jis nepaiso. Tas atsitinka su žmonėmis nesubrendusio amžiaus. Kada žmogus suanga prote, įgyja patieses pažiūras į gyvenimą, pamato savo jaunystės klaidas, entuzijazmas pradeda pulsi, o jo vieton auga nusiiminimas ir neapykanta. Moteries akys jau nežaidžia, kaip žaidė merginos, iš vikraus kit kart jaunikačio; dabar paliko sunkus ir nerangus vyras, kit kart jie meiliai glaudavosi vienas prie kito, dabar gi šalinasi: pati kaltina vyrą, kad dėl jo jai reikia dabar vargti, o vyras sako, kad jis būtų buvęs laimingas, jei nebūtų jos pažinęs.

Statistika parodo, kad išsimto tokių, kurie apsiaveda neturėdami daugiau kaip 20 metų, tik vienas buvo laimingas. Neprivalo žmogus vesti, kuris neturi užtikrinto pačiai jiems klaidą. Mokslas jiems buvo svetimas, gamta nepažįstama, tirinėti nemokėjo, ir jei gyvendavo vienoje pusėje upės, tai netikėdavo, kad žmonės galės kada nors iširti kas yra kitą pusę. Ir jie buvo neklaidingi.

Pradžioje čielis šimtmečiai ir žmonės vis jiems tikėjo. Bet atsirado žingeiduliai, kurie neužsiganėdinę Biblijos išaiškinimais apie atsiradimą žmogaus, pradėjo tirinėti praeitį.

Ir kas gi išėjo? Pasirodė, kad žmogus nekuomet negalėjo ant žemės atsirasti šeštoj dienoj po jos suivėrimo, nes iš pradžių jis būtų pavidale didelio ugninio kamuolio, ir milijonai metų praėjo, pakol ji ataušo iki tiek, kad galėtų ant jos atsirasti gyvybė. Biblijos išvaizdijimai pasiliko dabar jau klaidingi; žmonės pamatė, kad ji nieko nežino apie atsiradimą žmogaus, pradėjo apie viską abejoti, kas tik joje parašyta.

Ir tirinėjo toliaus. Kunigijai tas nepatiko. Prasidėjo persekiojimai. Bet tas mokslo vyrų nenugąžino, atpenė, da daugiau užinteresavo. Tirinėjamai galų gale

mų ir išvalyti kambarį. Kas čia pasakytą apie vyrus, tas pats atsineša prie merginų arba moterų.

Renkant gyvenimui draugą ar draugę, visuomet reikia žiūrėti, kad abiejų būtų maždaug panašios pažiūros ir būdas. O koks kūno būdas pazinti nesunku, nes tą pasako judėjimas žmogaus veido, jo galva, jo akys ir visa jo išsiu- žmonės, kurie turi tarp savęs maždaug panašią išsiu- ir būdą. Žmonės platus ir trumpo veido, su trumpa užriesta nosim, yra skaitoma prie žemesnės klesos; jie yra piktai, kerštingi, bukapročiai, nemandagūs ir tankiausiai linkę prie pikto. Prie tos pat rūšies priklauso žmonės ir su plonomis, visuomet atidarytomis lūpomis, kaip lygiai ir tie, kurie turi mazutes akis, žemos kaktos ir atsiakiusius pakaušius. Prie augstesnės klesos skaitomi žmonės pailgų veidų, su ilgomis nosimis, didelėmis akimis ir augstomis kaktomis. Rustaus veido žmonės yra gabūs ir mislinčiai.

Žmonės, kurie kalbėdami šypsosi, yra lengvatikiai, bet tvirtos nuomonės ir mėgsta pataikauti. Ir taip iš žmogaus akių ir veido, geriau galima jo psichiją išskaityti, negu iš knygų. Jo akys pasako net ant kiek jis yra išlavintas, nors jis tą stegtušį ir paslėpti. Tai gi kuo vienas į kitą panašus, tuo panašesnis bus jų psichija, o kadangi žmonės tik tuomet gali būti sutikime, kada sutinka jų nuomonės, tai kiekvienas prieš apsiaviant turėtų apie tai žinoti.

Iksas.

Pirmutinis žmo- gus.

Sulyg švento rašto, pirmutinį žmogų sutvėrė Dievas. Tas darbas tapo atliktas šeštoj dienoj po sutvėrimo pasaulės. Ir atliktas labai moksliškai, nes Adomas, nors būgalingas, nebuvo išlavintas, kaip kas zin, ko trūksta... Ir sutvėrė Dievas jam Jėvą...

Tokia žmogaus atsiradimo istorija mums suteikia neklaidingą Biblija, kurios autoriams nereikėjo faktų nepersitikrinimų. Jie rašė po įtekmedvasiko įkvėpimo ir visai ne manė, kad jie gali apsiriki, kad galės kas nors daroditi jiems klaidą. Mokslas jiems buvo svetimas, gamta nepažįstama, tirinėti nemokėjo, ir jei gyvendavo vienoje pusėje upės, tai netikėdavo, kad žmonės galės kada nors iširti kas yra kitą pusę.

Ir jie buvo neklaidingi. Pradžioje čielis šimtmečiai ir žmonės vis jiems tikėjo. Bet atsirado žingeiduliai, kurie neužsiganėdinę Biblijos išaiškinimais apie atsiradimą žmogaus, pradėjo tirinėti praeitį.

Ir kas gi išėjo? Pasirodė, kad žmogus nekuomet negalėjo ant žemės atsirasti šeštoj dienoj po jos suivėrimo, nes iš pradžių jis būtų pavidale didelio ugninio kamuolio, ir milijonai metų praėjo, pakol ji ataušo iki tiek, kad galėtų ant jos atsirasti gyvybė. Biblijos išvaizdijimai pasiliko dabar jau klaidingi; žmonės pamatė, kad ji nieko nežino apie atsiradimą žmogaus, pradėjo apie viską abejoti, kas tik joje parašyta.

Ir tirinėjo toliaus. Kunigijai tas nepatiko. Prasidėjo persekiojimai. Bet tas mokslo vyrų nenugąžino, atpenė, da daugiau užinteresavo. Tirinėjamai galų gale

parodė, kad pirmutinis žmogus visai nebuvo panašus į šiandieninį. Jis atsirado apie 200,000 metų atgal. Jis gyveno išvien su dabar jau išnykusiais gyvūnais. Jis buvo daug žemesnis už šiandieninę beždžionę.

„Jei mes persikeltume į vakarinę Europą už 200 tūkstančių metų atgal“ sako Boelche, „tai ten, kur šiandien gražūs miestai, kur teatruose griezta muzika ir šoka baliet, mes pamatytume nepereinamas girias, kur gyveno plaukais apžėlę mūsų tėvai“. Bet palaukit, jūs mokslininkai! Malonėkite mums paaiškinti iš kur jums žinoma kaip išrodė pirmutinis žmogus? Jis jums nepaliko savo paveikslėlių, nepaliko stovylių nė knygų. O jis gyveno, anot jūs, 200 tūkstančių metų atgal.

Mokslas ant to atsako:

Štai, meldziamieji, yra didelė knyga, da didesnė, negu Biblija. Ji vadinasi: žemė. Jos puslapiai — tai įvairiausi sluogsniai, kurie dalyja praeities istoriją pagal jos permainingų. Suakmenėjusios tuose sluogsnuose gyvulių ir augmenų liekanos — tai raidės, kurias tirinėtojai išmoko jau skaityti.

Ir sako tirinėtojai:

Juo gilesnį imam sluogsnį, juo senesnius randam gyvulių ir augmenis. Nors šimtai amžių jau praėjo, kaip jie gyveno, tačiau mes žinom ko tik buvo jų kūno sudėjimas ir kaip jie galėjo išrodyti, nes tą mums pasako akmenis, kuriuos jie pavirto.

Tarp kitų gyvūnų mes randame ir žmogų. Kaip jis vedė gyvenimą, ką jis valgė ant pietų, kiek jis svėrė — mes to nežinome. Mes tik žinome, kad jis buvo daugiau panašus į šiandieninę beždžionę, ką liudija sulyginimas jo kaukų su kaulais pastarosios.

Eidami da gilau, mes da prastesnį žmogų randame. Jo kojos kreivos ir trumpos, lie muo ilgas, rankos ilgos, virsgalvis suplotas, tandai ilgi ir pusėtinais atsikišę, akys arba, teisingiau pasakius, akys, kurių jis ir pasilenkęs galėjo lengvai į tolį žiūrėti. Visi tie ženklai liudija, kad jis galėjo vaikščioti ant visų keturių.

Pasipiktinimas!...

Galų gale prieiname prie sluogsnų, kur žmogaus pėdsakų jau nerandam. Yra kolosališki gyvūnai, milžinai, kuriems permainos klimato privertė išnykti pirma, negu žmogus atsirado.

Verčiant da toliaus žemės puslapius, pasibaigia ir kiti gyvūnai, pasilieka tik augmenys.

Tokių tai būdu žmonės su-seka praeitį.

St. Michelson.

AUKOS Jurgelionio kelienei.

Draugas Jurgelionis, buvęs Škotijos „Rankpelnio“ re-daktorius, o pastaruoju laiku nuykęs Galicijon, pasiryzo atvažiuoti Amerikon, ir kreipėsi pas amerikiečius prašydamas pagelbos. Tam tikslui geros valios draugai po kele-tą centų paaukavo, o kiti pakolino.

J. Raulinaitis paskolino \$5.00, A. Žymontas paaukavo \$1.00. Buvo \$3.00, sykiu \$9.00.

Pinigai pasiūti d-gui Rač-kauckui į Scranton, Pa

S. Michelson.

KORESPONDENCIJOS

Norwood, Mass.

Čia suskaičiuota maždaug, kiek randasi lietuvių: šeimynų skaitoma 47, pavienių vaikinių — 135, merginų — 26 vaikų 74.

Darbai eina neblogai: uždirbama po 1 dol. 50c. ir po 2.00 į dieną.

Randasi šiekios organizacijos: Lietuvių socialistų kuopa, S. L. A. 113-ta kuopa, ir sykiu D. L. K. Keistučio draugystė ir Tėvynės Mylėtojų draugystės 36-ta kuopa. Žadama da sutverti teatrališką kuopelę, bet stoka prasi-lavinusių merginų.

Visas organizacijas tvėria ir palaiko keli ganėtinai išsilavinę vaikai. Jie taip nuosekliai darbuojasi, kad tik stebėtis reikia. Dabar tų pačių vaikinių ir keliatos vedusiųjų sumanyta įsteigti vakarinę mokyklą. Ir tas darbas, rodos, gerai jiems pasiseks.

22 d. rugp. S. L. A. kuopa parengė prakalbas. Kalbėjo A. Antonov ir J. Tareila. Pirmasis apie mokslą ir alkoholiškumą ir apie politiką ir ukė-sų teises; antrasis — apie S. L. A. reikalus. Prakalbos labai nusisekė. 5 d. rugs, liko surengtos prakalbos, kad sutverti L. S. S. kuopą. Kalbėjo A. Antonov keliuose atvejauose. Temų neminėsiu, bet turiu pasakyti, kad labai publi-kai patiko. Susitvėrė L. S. S. kuopa iš 15 narių. Į ją prisirašė vėl tik darbsčiausieji, labiau apsišvietusieji žmonės.

Žinoma, randasi ir pas mus tamsunų. 6 d. rugsėjo buvo lietuviškos vestuvės, iš kur 8 ypatus nugaleno i šaltąjį ir privertė užsimokėti po \$10 ir \$20 dol. už narsumą. Tokie narsuoliai, beabejonės, nieko neskaito.

P. J. B.

Bayonne, N. J.

Darbai eina silpnai. Visi jie prasti. Dirbama daugiau-siai aliejaus dirbtuvėse.

11 d. rugsėjo pasimirė li-gonbutyje lietuvis J. Burinas. Jis dirbo „Tide Water Oil“ dirbtuvėj už peckūrį ir liko sunkiai sužeistas explo-gacijos. Velionis buvo seniausias iš lietuvių gyventojas šio miestelio. Turėjo keletą vai-kių. Paėjo iš Suvalkų guber., nuo Gizių.

Artinantis vėseniam lai-kui, 36-ta L. S. S. kuopa keti-na sparčiau darbotis ren-giant įvairius visuomeniškus susirinkimus.

M. Šlia—s.

Athol, Mass.

Lietuvių čia randasi ne vi-sai mažai. Yra 117-ta S. L. A. kuopa, 114-ta L. S. S. kuopa ir „šventųjų“ kokia-ten „Aušros Bromo motinos Die-vo“ draugystė. Pastaroji ne tik ką pati nerengia nieko, bet ir kitoms nepadeda. 117-ta S. L. A. kuopa ant 10 d. rugs. rengė prakalbas paminėjimui 40 metų lietuvių ateivystės į A-meriką. Norėta nusamdyti pas „šventuosius“ salę, bet jie nedavė be \$10. Prakalbos įvyko. Kalbėjo kun. J. Žilins-kis apie reikalingumą apšvie-tos ir lietuvių ateivystę. Ra-gino skaityt knygas ir laik-raščius, tvėrtis į organizacijas, mesti girtybę ir kortas. Neku-rie „šventuosius“ drangytės nariai pradėjo peikt kun. Zi-linskį, sakydami, kad jis eina išvien su socialistais.

Aukų surinkta \$17.

Neužilgo socialistų kuopelė ketina surengti kitas prakal-bas, kad susidurti kiek.

Senas Kudikis.

DIEVO BALANDIS.

(Šių dienų apysaka).
Parašė P. N. — vydas.

Buvo, gyveno sau žmogus. Bet ne! Galit paklausti: kas negyvena? Todėl noriu šiek tiek nuodugnai aprašyti, aiškiau su pažindintu asmenišku stovu, „Dievo balandis“. Kodėl jis vadinosi Dievo balandžiu, to ir aš tikrai negaliu pasakyti. Tiek tik žinau, kad kiti jį taip vadindavo. Sako, kad jo tikra pravardė buvo „Balandis“, bet už savo nenuošalumą skleidžiant Dievo garbę nors su kumščiu (kada išgerdavo) ir maldingumą (tik patarnaujant bažnyčioje), žmonės jam pridėjo žodį „Dievo“. Kiti paprastai vadino karveliu, bet tik tuli ir tai jo asmeniškai priešai. O šiaip visi jį vadindavo „Dievo balandis“, tai yra tie, kas jį pažinojo toje aplinkoje, kur jis gyveno. „Dievo-balandis“ už tokį pratešimą jo pravardės pykdavo, bet netiek už pravardės pridėjimą, kiek už tai, kam bereikalo mirti Dievą. Bet žmonės visur vadindavo jį taip, o ne kitaip. Ir ką tu jiems padarysi. Pamatys budavo ant kokio susirinkimo, na ir šniūždas: „žiūrėk antai „Dievo balandis““. Kodėl jis taip garsus buvo? Hm, sunku tai atspėti. Bet man rodos, kad jis turėjo savo gyvenimo istoriją, kuri jį pragarsino. „Dievo balandis“ turėjo savo ypatybes ir nemenkas. Atsitinka kur vestuvės, jau ir jis ten; o gerdavo ne ant juoko; prizadus darydavo, kad daugiau nebegers — vėl ne ant juoko. Išigerti daugelis mėgsta, bet taip įstabiai nebūdavo, kaip jis. Parengs būdavo kas prakalbas, „Dievo balandis“ pirmiausiai žino apie tai... ir ne ant juoko: jau iš vakaro rūkėdavo tokius šalininkus, kurie gal labiau išreikti. Na ir jam buvobalselis „Dievo duotas“. Būdavo kaip ims kur karčemoj sukauti, tai kažkur girziasi. Visa bėda jam tame būdavo, kad mažai rādavo draugų, kurie jam būtų tinkami. Todėl beveik nieko ir nepesdavo. Prakalbose ar šiaip kokiuose nadinguose pasikalbėjimuose „Dievo balandis“ su draugais visada kėlė lermus. Jis visuomet atsirasdavo už durų ir iš to pykčio taip trypdavo kojomis prieangį, kad neretai salės savininkas turėdavo įsimašyti... Tada „Dievo balandis“ su draugais pasigerdavo ir jausdavo savo klaidas tik ant ryto, tačiau manydavo, kad gerai daręs, ir todėl taikydavos vėl kame nors užkenti. A not jo, kas tik nebažnytinio, viskas bedieviska. Ypač persekiadavo tuos, kurie, pagal jo nuomonę, buvo vadais viso bruzdėjimo. Tai kartais nakties laike eidamas langus kam išmaišydavo, tai taikydavos su akmeniu pakaušį praskelti. A not jo, kas tik vadinas pirmieji, — tai bažnyčios priešais ir tokiame reikia kenkti visame. „Is tokių“, sakydavo jis, „nieko nemato nė bažnyčia, nė Dievo garbė“. Jis girdavos, kad pažįstas visus cecilikus ir bedievius. Sakydavo: „daug metų tarnauju bažnyčiai, tad žinau, kas kokių yra“. Gal čia ir jo teisybė — kasgi gal ginčyti. Jis čia apsigyvenęs — pradžios tik paprastu parapijonu, bet ilgainiui taip įtikio prabašini savo darbštumu, kad pavėlijo būt pirma ranka „kolektą“ darant. „Dievo balandis“ ir užsitarnavo tą; bile žioplų neatkreips prabašienos atydos. Žmogutis nori įsispraut bažnyčion be užmokėsties, „Dievo balandis“ ir meta laukan nusitvėręs už apikaklės. O prabašius rėkia: „laukan tokius gyvulus!“ Renkamos aukos bažnyčios naudai „Dievo balandis“ nesnaudžia: barškina krepšį prikišęs ir žiuri, kad variokų kas neįmestų; neretai atsitikdavo, kad drauges su savo prabašium išbardavo parapijonus, ypač moteris. Susijęs geruosius parapijonus skusdavo: „Kariumenėj tarnauvau... ir yra dar tokių, ką mano, jog aš jų nesu-prantu. Piemens! Jie man pasakys!“ O tas grąna teisybė: jis, patekęs į kariumenę, gaudavo taip vadinamą „žandų“ bet ilgai, pramokus kalbą ir susipažinus su kareiviskiu mokslu, jau „žandų“ mažai klūdavo. „Dievo balandis“ buvo tikintis ir todėl tikėdamas, kad kariumenė įgijo Dievo leista, labai uoliai pildė visus vyriausybės prisakymus. „Tevė motinos negailėčiau, jei paliptų!“ — jis sakydavo. Už tokį savo nolumą, pildant visus vyriausybės prisakymus jis įgijo malonę rotos kamandiero, kuris jį perstatė į kandidatus ant paificerio. „Dievo balandis“ iš to taip susigraudino, kad net apsišverė. Nuo tada jis buvo tarnystei atsidavęs su vele ir kiūnu. Iš to galima suprast, kad jis neapkęsdavo tų, ką čia prieš valdžią, ir kenkė viskam, kas priklausė laisvei.

Tarnystę pabaigęs pagrįžo į namus. Viskas jam atrodė kvailu, todėl stengėsi visur vartoti rusišką kalbą ar bent apšiai primaišyti lietuviškai kalbant.

Sugrįžęs Lietuvon viskas jam rodėsi taip netikusiu jo išlavintam skoniui, kaip

tai: kalba, apdarai, papročiai. Jis visur stengėsi pasirodyti kuoni esąs. Kareiviskas drapanas vaikiojo net tris mėnesius, ir gal būtų dar ilgiau nešiojęs, bet atsitiko jo nelaimė vestuvės; jis gavo nors per kitus užkietimą, ir ten nuykęs taip išigėrė, kad užvirtęs į kampa užmigo. Jaunuomenė taip buvo išilinksmius, kad atrado kareivius savo priešais. Greitai nuvilko nuo „Dievo balandžio“ jo kareiviską mundierą numetė kepurę ir sudraskė į skudurius. Ant rytojaus „Dievo balandis“, dasizinos, jės kame dalykas, taip perpyko, kad zadėjo net į teismą patraukti. Kadangi kaltininkus sunku buvo sužinoti, viskas taip ir nuėjo... Darbas ūkėj jam išrodė perprastas, ypač kaip buvusiam paificieriui. O čia visi tiesiog į akis jam juokiasi iš jo kvailumo. Todėl sumanė jis savo laimę išbandyti: nusprendė vykti į Ameriką. „Dievo balandis“ manė sau: „Kariumenėj tarnauvau — velnias negrėbs; rusiškai mokėdamas ne pekloj nežūsi“. Atsiminė, kaip jam vienas žmogus, pagrįžęs iš Amerikos, pasakojo: „Apsukriam žmogui tai rojus; gali nedirbęs pinigų turėti, kaip šieno“. Pamislįjus jam apie tai, net seilė ištyso; jis skaitė save eilėse apsukresniųjų, todėl nutarė būtinai važiuoti. Po didelių rengimosi ir vargo jam pasisekė pribūti į Amerikos didmiestį. Čia po mažo peržiūrėjimo keliavus išsodino ant kranto. Juos paėmė žmogus su parašu ant kepurės: „Agentas švento namo“. Parašas lenkiškas, tačiau „Dievo balandis“ perskaitė, nes, dar berniuku būdamas Lietuvoje, tarnavo pas vieną dvarininką. Kur ir prasimokino. Minėtasis agentas sustatė į eilę ir nusiėdė visus, kaip jis sakė, „katalikus“ į „šventąjį namą“. Ant lango buvo išlįptos dideles raišes: „Šventas namas dėl imigrantų lenkų ir lietuvių.“ Keleivių buvo daug ir visiem iš eilės prisiėjo eiti prie tam tikro langelio, už kurio sėdėjo viena iš minyškų ir užrašinėjo. Užrašams pasibaigus, imigrantas gaudavo lapelį popierio su keliais žodžiais ir tas viskas prekio nuo 90c. iki 1.50c. Po to viso jau buvo vėlus laikas, kada davatkos pateikė keliauninkams vakariene, prieš kurią visi turėjo pasipoteriauti. Tą vakarą, nesant užtektinai vadovų, „Dievo balandžiui“ prisiėjo laukti rytojaus. Po vakarienių pamaldų jau galėjo eiti gult kas norėjo į kelnorę, bet ir ten vietos mažai: visi nesutūpo. Dabar jam išrodė neįmanoma, nes manė sau, kad tarp katalikų nepapuls. Maldos — nors pavargusiam nemalonios, — tačiau ką darysi, o „Dievo balandžiui“ prisiėjo nemaza baimės perkėst važiuojant ant garlaivio, kad buvo užėjus audra; melstis jam mokojo ir apie Dievą prisiėjo atsiminti, kurį jau beveik kariumenėj būdamas, buvo užmiršęs. Ir čia jis savo širdyje manė: bala negriebs tarpe tikinčiųjų.

Tarpe imigrantų buvo kelios merginos, kurios vakarieniaujant buvo draug su vyrais. Šnektą jų buvo lenkiška, o kad „Dievo balandis“ mokojo šiek tiek lenkiškai, tad skaitė save daug žinančiu ir manė, kad Amerikoje, mokant lenkiškai, niekur nežūsi. Mat, važiuodamas ant laivo buvo susitikęs kitą žmogutį, kuris antru kartu grįžo į Ameriką, taigi anas žmogutis jam apie tai buvo sakęs. Jau jis su lenkėmis buvo gerokai išsinekęs, viena dėlto, kad pasirodė, kad ir jis ne bile kas, o antra, tai jau jo ypatingos pažiuros ženk moterų.

Atėjęs užvežda subarė už tokius neaktiškus ir išvedė merginas į šoninį kambarį, kur neva kokios tai ponios buvo atėjusios jų samdyti.

„Dievo balandis“ su kitais norėjo eiti gult, bet kad vietos jau nebuvo, tad pasikakino savo krepšiais, ant kurių ir persnaudė.

Ant rytojaus, po rytinių maldų, atsirado kokis-ten vadas, mokantis net ketures kalbas. „Dievo balandis“, nors ir kariumenėje tarnavęs, tačiau lig atvažinėjant į Ameriką dar neišmoko pažinti Amerikos pinigų, užtad nežinojo, kiek pas jį randasi jų. Kada buvo pareikalauta užimokėti už valgį ir už viską, jis padavė visus pas jį buvusius pinigus ir džiaugėsi, kad jam dar atidavė smulkų — keletą pinigėlių, kas ant „Dievo balandžio“ padarė gerą įspūdį, kaip „teisingas pasielgimas“. Paskiau vadas surinko daugiau į vieną miesto pakraštį vykstančių ir susodino į tramvajų. Nuvažiavo lig upės ir laivu perkėlė į antrą pusę. Čia minėtasis vadas iš keliauninkų pareikalavo užmokėti už pervedimą. „Dievo balandis“, iškrečęs savo kišenius, atidavė viską, ką tik juose rado, nes manė, kad čia viskas daroma krikščioniškai. Vadas, išsikrėtęs keleivius ir parodęs kiekvienam kur eiti, paleido juos, o pats sugrįžo atgal.

„Dievo balandis“, turėdamas antrašą vieno savo pažįstamo, pas kurį važiavo, ėjo įjieskoti į tą pusę, kur vadas buvo parodęs.

IŠ LIETUVOS

Vilnius. Jubilejinis vakaras. Rugsėjo 15 d. toje pačioje miesto salėje, kur 1905 m. buvo didysis seimas, buvo parodyta žinoma komedija „Amerika pirtyje“ ir drama „Birutė“. Iš Rygos, Šiaulių, Kauno, Peterburgo, Vilniaus, Varšavos susirinkę geresnieji mūsų artistai atliko savo darbą gerai. Ypač puikūs buvo Birutės giesmininkai, kurių prisirinko apie šimtą. Tas vakaras buvo surengtas paminėjimui 10 metų suėjimo nuo pirmutinio Lietuvos teatro Palangoje. Buvo perskaityti nuo scenos 10 pasveikinimų, iš jų vienas nuo Estų teatro „Vanemuine“ iš Dorpatos.

— Rugsėjo 16 d. buvo atidaryta Vilniuje Francisconių muruose prie Trakų ulės „Butų įtaisymo“ paroda. Yra šis tas naudinga ir valstiečiams ant tos parodos: nedegamos triobos, nedegami stogai, muras iš smelio su vopna, šuliniai, mašinos stogų čerpėms dirbti, triobų pleuai. Be to tuose pačiuose kambariuose yra ir sodininkystės paroda, kuri kol kas menkiausiai išrodo. Paroda atidaryta nuo 10 val. ryto iki 10 val. vakaro. Nuo 4 iki 10 val. muzika. Įėjimas 30 kap., mokiniams — 15 kap.

Bartinkai. [Vilkavišk. pav.] *Tai laikai!* Jau buvo iš Lankeliškių rašyta, kad per žmogaus piktumą Geisteriškų Svitelis nekaltai išsėdėjo 8 mėn. kalėjime. Dabar vėl panaši istorija su tuo pačiu kaimo Blaundžiūnu. Jį apskundė Šulų kaimo Zemaitis už tai, buv. Bl. 1905 m. draugų su kitais buvo atėjęs pas jį [Zemaitį] ir kaip šniupą, mušę, šaudę etc. Dabar šitą žmogų vėl taso, krato, bet kol kas neuždaro. Net ir žandarų viršininkas pasakė, kad reikia „kas nors rasti, kad nereikėtų vėl paleisti, kaip ir Sviteli“. Argi jau ir tokiems žmonėms nustojo tikėję?

Šniup Edzia.

Gulbiniskiai. (Vilkav. pav.) Rugsėjo 1 diena 5 val. po pietų pas Tomą Rugienį atsilankė nelaukiami svečiai — Vilkaviškio žandarų viršininkas su dviem žandais ir padarė kratą. Rasti nieko nerado, bet patį šeimyninką visgi suėmė ir išvežė į Vilkaviškio kalėjimą, kur jis sėdi ir dabar. Paaiškėjo, jog žmogelis kenčia visai nekaltai už svetimus nusidėjimus.

Karalkrėslio dvaras. (Vilkaviškio pav.) Rugsėjo 8 d. pas Simoną Maknavičių atsirado žandarai ir padarė kratą. Rado keletą senų knygečių, du ekz. „Vienybės Lietuvių“ ir vieną ekzempl. „Rankpelnio“. Sunų suėmė ir nugalbėno į Vilkaviškio kalėjimą, kur jis ir dabar sėdi.

Antanas Barzdyla.

Skriaudžiai. (Senapilės pavieto). Kaip vtsur, taip ir pas mus yra „Žiburio“ draugijos filija. Yra ir knygynas, bet maža kas juo tesinauduoja, nes apart keletą knygelių apie „cecilikus“ ir šventųjų gyvenimą, kitokių knygų kaip ir nėra. Net davatkos neima daugiau „Žiburio“ knygy skaityti. Draugijos pirminkas, vietinis klebonas, visai nesirupina „Žiburio“ reikalais. Taip diena iš dienos gėsta Skriaudžių „Žiburys“.

K. Sakalėlis.

Stulgiai [Ras. pav.] Nors pas mus alinė panaikinta, o monopolio nebuvo ir nėra, vienok ir degtinės ir alaus, kiek tik nori. Yra net 3 slapto smuklės.

Jau penktas mėnuo, kaip pas mus gyvuoja *vartotojų draugija*. Iš pradžių jos dalykai ėjo gerai, bet laikui bėgant žmonės pradėjo eiti atgal pas žydą. Dabar vartotojų draugija paliko tuščia, kaip išluota, net patys pajininkai eina pas žydą. Tai dėsi dėlto, kad draugijos sankroje yra didelė betvarkė. Pardavėjų yra vienas amerikietis, kurs paskolino draugijai 1000 rublių ir užtai tapo valdybos paskirtas. Jis mažai tenumano apie draugijos reikalų vedimą ir todėl tai nėra jokios tvarkos. Beto pajininkai dar nei karto negavo atskaitos ir niekas pardavėjo veikimo nekontroliavo. Pajininkai bijo, kad neprapultų jų pajai.

Marė Bolnagarė.

Kriukai (Šiaul. pav.) Liepos 12 d. čia buvo pirmas lietuviškas vakaras. Dvareliškių sodžiaus ukininko Rudžio kiojime vaidino „Audra Giedroje“ ir „Neatmezgamas Mazgas“. Žmonių prisirinko daug. Tvarka buvo graži. Po vaidinimo buvo šokiai. Zadejo ir buti ir dainos, bet mūsų dainininkai neužgaudinti tuo, kad prieš dainavimą buvo padaryta pertrauka, sustreikavo ir tuojau išdumė namo. Gėda taip elgtis!

Iks-Igryk.

Kruopiai [Šiaulių pav.] Čia buvo net du kartus suaukta valsčiaus sueiga, kad įsteigtų ukiu mokyklą. Vyriausybė nori, kad valstiečiai apsiimtų kasmetinį skirti tai mokyklai pašalpą. Valsčius netikdavo. Tuomet atvažiavo pats mokyklų inspektorius ir ėmė kalbinti kai-kurios valstiečius paskirti mokyklai keletą simtų rublių. Susirinko sueiga trečią kartą ir nutarė duoti mokyklai pašalpą. Inspektorius puikiai kalbėjo lietuviškai. Kaip reikia pinigų, ir lietuviškai, mat, moka.

Varguolis.

Skliausčiai. (Raseinių pav.) Čia atvažiavo kamarninkas iš zemės tvarkomosios komisijos, kad išdalyti žemę į viensėdijas. Netikėtai atsirado nemaza visokių kliūčių. Skliausčių kaimas buvo davęs Varlaukio filijos kunigams valdyti 2 dešimtiniai savo žemės. Paskui aplinkiniai gyventojai nupirko filijai 36 dešimtines žemės, nes kunigai visuomet bardavo žmones, kad jie „nieko neduoda“ ir kunigui nėsą iš ko pragyventi. Kaip skliausčiai ėmė savo žemę tvarkyti, tai kunigas neparorėjo grąžinti tų dviejų dešimtinių, kurias laikinai tik valdė, ir už kurias suvirstum 40 metų skliausčiai mokėjo mokesnius. Jis aiškinašiu tuo, kad jam „konsistorius prisakė neduoti tiek metų užgyventą Skliausčių žemę“. Paziūrėsim, kas iš to toliau išeis, nes Skliausčiai, matyt, nebijo nei konsistoriaus, nei teismo, bet savo ribomis drąsiai mieruoja, kur jiems plenas rodo. Nuo senovės kunigams buvo maza duonos ir bus maza.

Dalgis.

Laukava. (Ras. pav.) Pradžioje liepos mėnesio buvo Laukavos Vartotojų Draugijos krautuvės revizija. Už pusę metų truksta krautuvė prekių ant 594 rub. 16 kap. Krautuvės vedėjas ir kasierius atstatyti.

— Čia norėta įtaisyti lietuvių vakaras. Atsirado daug vakaro priešų iš „ponų bajorų“ ir davatkų puses.

Vyriausybė vakaro neleido ir nežinia bėl kokių priežasčių. Pelnas iš vakaro turėjo eiti raudonajam kryžiui?

Tevo smus.

(Iš „Liet. Ukinink.“)

Vilnius. Pakorė naktį į rugsėjo 20 d. Antakalnio kalėjime Račugą ir Meškerevičių už Ukmergės pavieto anstolio Orlovo užmušimą.

Alvitas. (Vilkaviškio pav.) Liepos 26 d. viršininkui liepus, Makauckio traktierius buvo uždarytas. Bet ir tai nieko negelbėjo. Kaip man pačiam teko persitikrinti, visuose užkampiuose slapta pardavinėjo degtinę limonado vietoje. Keletas peštukų, sako, pasamdytų K. sumušė 3 vyrus: A. R. ir B.; A. po sąvaitės mirė, o B. sveikata dideliame pavojuje. Gėda alvitiesiams! Neva tai nutarimą yra padarę, kad šventadieniais smuklės būtų uždarytos, o paskui patis siurbia tą izopu vandenėlį kur užkampiuose.

Morkus Giršva.

Aleksotos valsčius. [Mariamp. pav.] Juozas Kuršinskis rnbų siuvėjas ėjo į Ameriką. Išėjo iš namų rugsėjo 20 d. ir tą pačią naktį tapo papiautas. Velionis turėjęs su savimi apie 50 rub., kuriuos žmogudys iš jo atėmė. Rado vielionį Borgskio sile, einant iš Kauno į Mariampolę plentu. Sako, buv. J. Kuršinskį papiovęs vadas, kuris jį vedė į Ameriką. Kadangi jie važiuo Šlapiko arkliais, tai policija suėmė pastarąjį ir pasodino kalėjimą, o sukrvintas vežimo vietas išplovusi nusiuntė tardytojui.

A. S.

LAISKAI REDAKCIJON.

Malonus Redaktorius! Malonėkite man paaiškinti kokiuose metuose iš žvėrių arba kitokių gyvūnų veisėsi žmonės? Kokiuose metuose tas veisimasis apsisotjo ir kodel dabartinė gadynė iš gyvūnų neatsiranda žmogus, arba nors panšus į žmogų sutvėrimas? Prie to da norėčiau žinoti nuo kokio laiko skaitosi 1909-ti metai.

Ant virš minėtų klausimų, atsakimą teiksėtės duoti per laikraštį.

Su pagarba.

Zilvitis.

Tokios gadynės, kad iš žvėrių būtų veisiasi žmonės, istorija visai nepažįsta. Tirinėtojai praeities surado, kad pirmieji žmonės buvo labai netobuli ir sudėjimas jų kūno daug skyrėsi nuo šiandieninio žmogaus, bet niekas da nesurado, kad senovėj žmonės būtų veisėsi iš kokių nors gyvulių.

Kokiū būdu tirinėtojai surado, kad pirmieji žmonės kitaip išrodė negu dabartiniai, paaiškinimą rasite straipsnyje „Pirmutinis žmogus“, kurį talpinam šiame numeryje.

Metai skaitosi nuo Kristaus užgimimo. 1909 reiškia, kad kaip Kristus gimė jau praėjo 1908 metai pilni ir dabar eina devinti.

Kalba lietuviškai.

Redakcijos atsakymai.

J. BAJORUL. — Tamstos išvaizdijimas, ką turite savo „bolinėj“, išrodo juokingu. Rašant apie tokį dalyką reikia prisilaikyti rimtumo. Netilps.

Telephone 762 So. Boston.

Dr. F. Matulaitis

495 Broadway, So. Boston'e.

Valandos:

Nuo 8-10 ryto ir nuo 7-9 vakare.

Nedėliomis iki 3 val. po pietų.

Reikalingas

prie „Keleivio“ gerai suprantantis spaustuvės darba

zeceris

Apie sąlygas pasikalbėti per laiską.

Ar esi vyras?

Tu tankiai aut gatvės sutinki sveiką ir drutą vyrą, kuriam tu to visko pavydi. Jo išžiura, jo ėjimas ir budas, kurio jis savę neša, liudyja, kad jis yra tvirtas ir sveikas aut kuno ir dvasios.

Tu sutinki kitą žmogų, tikrąjį silpnumą ir nupulimo paveikslą. Jis viską daro su neapykanta. Jis yra nusiminęs, nes jis niekam netikęs. Prie jo fiziškųjų elementų yra prisidėjęs protiškas kentėjimas, ko pirmutinis žmogus visai nepažįsta. Nors jis žino, kad jis serga, jis žino, kad ir kiti mato, kad jis nesveikas, bet jis nežino ką daryti.

O tame yra viltis.

Kaipo specialistai gydyme vyriškų ligų, mes tukstančiams žmonių, neturėjusių jau vilties išgyti, sugrąžiname spēką ir sveikatą. Tuom dideliu darbu mes užsimam jau daugiau negu 20 metų ir perleidom daugiau negu 50,000 įvairiausių ligų. Todėl, jei tu esi silpnas, nusiminęs, jei tau stoka fiziškų ir dvasiškų spēkų, ateik pas mus; mes išgydym tukstančius kitų, išgydysim ir tave. Ne žiūrėk, kad tavo baidymai su kitais daktais buvo be vaisių. Ne praleisk šitos progos. Sergantis žmogus yra pats sausunkumu savo šeimynai ir net visai draugijai. Bet tu gali but išgydytas. Ateik pas mus šiadien.

Mes gydome nervų ligas, nervų silpnumą, votis, odos ligas, užnuodijimą kraujo, reumatizmą ir kitas visokias ligas. Mūsų elektriški ir mokiški aparatai yra geriausi visoj valstijoje.

Reikiant, darome tirinėjimus su X Ray mašina.

Apžiūrėjimas ir patarimas dovanai.

Professor George H. Payne,

America's Great Medicine Specialist

585 Boylston st., Boston,

Ofiso valandos:

nuo 9 ryto iki 8 vakaro;

Nedėliomis nuo 10 iki 2 val.

Kalba lietuviškai.

ANTRAS DIDELIS
Koncertas ir Balius.

„BIRUTES KANKLES“ Dainininkų draugija So. Boston.

So. Boston'o „Birutes Kanklių“ Dainininkų Draugija rengia koncertą, kuris bus subatoj,

2 D. SPALIO (October) 09.

Dahlgren SALEJE, kamps E. ir Silver st., So. Bostone.

Pradžia Koncerto 7 val. vakare.

Todel kviečiame visus garbingus Lietuvius ir Lietuves ant to linksmo ir gražaus vakaro atsilaukyti. Su pagarba

K O M I T E T A S.

Atsiminkit laiskus!

I redakciją atėjo laiškuose: T. Milevicius, R. Vaisvilas, A. Lileikis (iš Lietuvos), J. Vaitis (iš Lietuvos), K. Vaitis (iš Lietuvos), M. Uzdavinis, A. Viliūnas, M. Petrikoniūnas, (iš Lietuvos) du laiškuose, A. Z. A. Gurgdavius, E. Dvilauskiūnas, P. Baltušis ir K. Vareikis.

Skatytojų atyda.

Meldžiame visų „Keleivio“ skaitytojų, kurių priemonėse pasibaigė atnaujinti, kitaip busime priversti laikraštį sulaukyti.

„Keleivio“ Administracija.

Pajieškojimai

Pagaunkit vagį!

Mano pusbrodis Jeronimas Paulaitis, pasikolęs nuo manęs 30 dol. ir sutu, pabėgęs. Jis paliko skolingas 3 gaudėnėms ir krautuviui už valgių 25 dol. Jis paeina iš Kauno gub., Raseinių pav., Jurbarko parapijos, Paleikų kaimo. Turi 5 pėdas aušnio, veidas pilkas, nosis didelė, usai ir plaukai tamsūs, kairioji akis apvilta, ant kuros visai nemato, abeja, jįsi panėsi ant žydo; vaikščioja ir kalba labai smarkiai. Sutas yra juodas, o balti straipneliai, čerėvėkai juodi. Jis labai myli gerti. Kas jį sugaus arba duos man žinią, tas gaus nuo manęs 15 dol. Lietuviui, apsaugokite nuo tokio vyro, nes jis jums gali tapti padaryti. Duokit man žinią ant šio adreso:

Mr. Antanas Paulaitis,
360 Libson st.,
Lewiston, Me.

Pajieškau tikro brolio Jono Burbalio. Pirma gyvena New York, paskui Pittsburg, Pa. Paeina iš Kauno gub., Telšių pav. Alsėdžio parapijos Aidindaičių kaimo. Jis pats arba kas jį žino, teikis pranešti, už ką aš gerai atlysiu.

J. Burbalis.

28 W. Broadway,
So. Boston, Mass.

Pajieškau pusbrolio Jurgio Dambraucko. Paeina iš Kauno gub., Šiaulių pav. ir parapijos, Šilėnų sodžiaus. Keturi metai atgal gyvena Boston, Mass. Kas pats ar kas jį žino, meldžiū pranešti šio adresu:

J. Dambrauckas.

28 School st.,
Cambridgeport, Mass.

Pajieškau savo draugo Petro Mačiūno, paeinančio iš Kauno gub., Panevėžio pav., Smilgių sodžiaus. Pirma gyvena New York, Kas apie jį žino, meldžiū pranešti šio adresu:

J. Čingra.

553 Main st.,
Cambridgeport, Mass.

Pajieškau draugo Antano Lauziko, Jis paeina iš Kauno gub., Ukmergės pav., Kupiškio par., Daniūnų kaimo. 8 metai kaip Amerikoje. Jis pats ar kas kitas

teikisite duoti man žinią, už ką busiu labai dėkingas.
Alizus Lauzikas, Box 310,
Bridgewater, Mass.

Pajieškau Zofijos Prangauskaitės, Triskų miestelio, Šiaulių pav., Kauno gub. Treti metai Amerikoje ir negali sužinoti. Ji pati ar kas kitas teikisite pranešti šio adresu:

S. L. P. O. Box 2, So. Boston, Mass.

Pajieškau pusininko prie ukės (farmos) Lanko turio 100 akrų. Atsiųskite ant adreso:

J. Vasilius, 28 Broadway,
So. Boston, Mass.

BALIUS!

Cambridge'aus lietuvių jaunomėnė rengia ant 25 Rusėjo (September) balių, kuris prasidės 7 val. vakare ir trauks iki 12 val. nakties, ant salės HARUGARI HALL, kampo Sixty ir Spring gatvių, Cambridge, Mass. Orkestra D. Venckaus. Įanga vyrams 30c., moterims 15c. Visus kviečia

KOMITETAS.

Parsiduoda Storas.

Parduodu valgomųjų daiktų krautuvi. Kas nori įgyti gerą krautuvi už pričinamą prekę, kreipkitės šio adresu:

S. Steponavičius,

108 Dean st., Norwood, Mass.

PIRKIT NAMUS!

Montello, Mass.

Parsiduoda du puikūs namai: vienas dviem šeimynoms iš 6 kambarių, antras vienišimynai - 4 kambariai. Abudu namai randasi po No. 31 Monroe st., Montello, Mass. Kreipkitės pas P. Turšį.

KAMBARIAI

Gaunami su valgiu ir be valgiu po No. 64 G. St. So. Bostone vas Larsding. Kalba latviškai, vokiškai, rusiškai ir angliskai.

Parduodu forničius

Už suvisu pigę prekę. Forničiai nupirkti dėl trijų kambarių ir tik vieni metai, kaip vartojami. Reikalaujant kreipkitės šio adresu:

J. Sungaila, 35 Beacon Park,

Montello, Mass.

Forničiai parsiduoda.

Kas nori pigiai įgyti gerus forničius, teateina pas mane, aš turiu savo parduotį, dėtlo, kad išvaizdą ir kitą miestą. Adresas šitoks:

J. Viliūnas, 739 E. Broadway,

So. Boston, Mass.

P. J. Kaunietis.

Naujausių madų rubisavys. Siuvam visokias moterų ir vyrų drapanas. Išvartome, išplaukiam pletmas ir išprosiname. Darbą atliekame visados ant pažadėto laiko kuopuikaušiai už prieinamą prekę. Dirbtuvės vieta:

254 W. 4th st., So. Boston, Mass.

UŽSIRASYK LAIKRAŠTĮ.

O gausi devynų didelė naudinga knyga „DAKTARAS KISENIUE“, kurioje teipia daugybę receptų nuo visokių ligų ir papuosta paveikslais. Prekę tos knygos su gražiu apdaru \$1.00. Bet kas užsirasys pas mane viena iš šių laikraščių: „Keleivis“, „Lietuvė“, „Vienybė“, „L. arba „Katalikų“ ant metų tas gaus tą knygą devynų. Siųsdamas pinigų už rašyk šitokią adresą.

M. PALTANAVIČIA

15 Millbury st., Worcester, Mass.

„TABAKAS“

Dabar tik išėjo iš spaudos nauja knyga apie tabaką. Kas tik vartoja tabaką, tas turi žinoti kokį jis turi įteikti ant išsivystymo žmogaus. Toj knygoje viskas išsiskaida kuopuikaušiai. Kas nori žinoti - tegul perskaito „TABAKA“. Knyga puikiai padaryta, spauda aiški, turi 64 pusl., kašuoja tik 15 centų.

R. ČUBERKIS

106 Market st., BRIGHTON, Mass.

D. Venckus.

Duodu lekeijas ant pjano, smuikso ir ant visų puikiam instrumentų. Teipie gražiau ant balių koncertų vestuvų ir t. t. Turiu ant pardavimo 2 pjano. Prekę visai pigi. Sudedu planams strūnas ir prietaikau jų balsus. Kreipkitės šio adresu:

D. VENCKUS

28 W. Broadway, So. Boston.

Panėdėliai ir serodims atsilankau į Montello po No. 152 Ames st.

Norintims mokintis, galiuodu lekeijas.

PERSIKELE

STULMAN BROS. Buvo 912 E. Baltimore st., o dabar yra

421 West Baltimore st., tarp Entwai ir

Paca gatvių, kur jie pardavė puikias

materijas siutams, kelnėms ir t. t.

Atveiktie pažūrėti naujusius mūsų

rudėninių ir žieminių audinių. Perkūpiat

pas mus didele atydo. Čia visuomet ras

savo draugus.

IF

MOTERIS IR MERGINOS!

Šiuomi jums pranešu kad siuvu moteriškas dreses, kotus, jakutes ir t. t. prietam dar išsiuvu dailias kvietkas, teip, kad ir pigias kaštuos negu store pirkti ir gražiau atrodys. Adresas šitoks:

ONA BARONAIČIUTE

105 Broadway, So. Boston.

NAUJIENA!

„BROADBINE HALL“

311 A Broadway ir Kampas Dover streets,

išsiduoda ant vestuvų arba šelp

koikiems nors pokyliams, su visais reika-

lingais rakandais už \$15.00.

Savininkas J. SIDMAN.

20 Laconia st. Boston, Mass.

Telephone 1364-4 Tremont.

MONTELLO

Lietuviška Krautuve

Vyriški ir moteriški drabužiai: Marškinų, kelnų, kelnėlių, panečių ir t. t.

KRIAUCIŲ DIRBTUVĖ:

Slavam vėrams ir moterims naujus siutus ir užlaikom visokias materijas. Išvalome, išplaukiam ir išprosiname senus drabužius atliekame greitai ir gerai.

H. STANKUS

681 N. Main ir kampas Ames streets

MONTELLO, MASS.

GERIAUSIA AKUŠERKA

F. STROPIENE

Paboigusį kursą Womens Medical College Baltimore M. D.

Pasėmtingai atlieka savo darbą prie palago, teipie suteikia visokias ro-das moterų ligos parupina gyduloes.

Ofisas randasi:

30 W. Broadway,

SO BOSTON, Mass.

TEISINGIAUSIA IR GERIAUSIA

Aptieka

Sutaisome receptus su didžiausia atyda, neziurint ar iš Lietuvos atvežti ar Amerikoniski. Gydulioj galite gauti, kokios tik pasualei vartoja. teipie visados randasi Lietuviški aptiekorius K. SIDLAUSKAS.

Savininkas

Edvardas Daly

2 W. Broadway kampas Dor-

chester ave. So. Boston, Mass.

Gali reikalauoti ir per laiskus, o

mūs perexores gyduloes prisiusim

IF

SKAITYK O ZINOSI VISKA.

Jagu neturi mano katalogą rašyk šendien o apturėsi gerusius armoniku, skripkų, klarnetų, trubių, koncertinių ir daugybę kitokių muzikalių instrumentų. Cisto aukso 14 K. Silgubinių žiedų, žiedgrybių, lenčių, spilių, kolikių, kompasų aukšinių ir pakuototų, gerų britų, visokių skriaus drakavojimo masynų, aliumo portretų, revolverių, šaudyklų, guminių lietuvių, adresem pečių, istoriškų ir maldakvėjų kokiu tik randasi lietuviškai kalbai, gražių popierių dėl rašimo gramatų su puikiais apskaitymais ir dainoms su drukuotais oplik konvertais užinas su 25c 5 tuzinai už \$1.00, 1000 už \$3.00. Lietuviška biblija arba šventas raštas seno ir naujo testamento lietuviškom literom puslap. 1127 drucei abdu-ryta, prekę su prisiusimtu \$3.00. Elektrikinis žiedas no reumatizmo, sudruginimo kuno, atgavimimo kraujo, sutaisimo nervu ir daugybę kitokių ligų. Tiek-tandai žmonių dėkavoja už išgydymą. 14 K. paauksuotas ant 20 metų prekę \$3.00, prasto \$1.00. Prisiusite savo tikrą adresą ir už 5c. markę o apturėsi šio mēto katalogą dykai su 450 paveikslais ir 1000 naudingų daiktų.

Stornikam, agentam ir pedlioriam parduodu visokius ta-vorus labai pigiai. Reikalaujami viska pas tikrą lietuvi gausite, teisingus ta-vorus.

Adresuokite: K. WILKEWICH, 112 Grand St., Brooklyn, N. Y.

LIETUVISZKA GYDYKLA

Sveikatos patarėjo

D-ro JONO E. THOMPSONO.

Direktorius ir sveikatos Patarėjas

Lietuviškos Gydyklos D-ras THOMPSON

pinai gvarantuoją. kad kiekvienas, ku-

ris tikrai jį kreipis, bei parasyti tikrai

paliks išgydytas, net iš tokių ligų, kurių

kiti daktarai neįstengė išgydyti. Ka-

dangi jįsi pabaigė augstesnius mokslus

New Yorke ir Paryžiuje ir visą savo jau-

nystę pašventė vien studijavimui medi-

cinoms, chemijos ir chirurgijos.

Jisai gydo visas ligas: paprastas, chro-

niskai užsienėjusias, veneriškal-paslap-

tingas, teip-pat lytišką nusilpnęti ir

kitas ligas, paeinančias nuo jaunystės

išdykumo ir savižagystės.

Soliteri (kirmėlę) pašalina į 24 va-

landas.

Todėl, jeigu kuris nedagali kokia

nors liga, neprivalo leist laiko, bet tuo-

jaus prisiusiti D-rui Thompson'ui apra-

šyma savo ligos, pagal šį apsiereikimų

lūkstą, o tuojaus bus išsiusta Jam pa-

gelba, kuria tikrai išsigsyds. Išgydy-

mas gvarantuotas. Patarimai veltui.

DR. J. E. THOMPSON,

342 W. 27-th street.

NEW YORK, N. Y.

Priemimo valandos: Šiokiomis dienomis nuo 1 val. iki 5 val. po pietų.

Nedėliomis nuo 11 val. ryto iki 3 val. po pietų.

Amžius.

Kiek svorėte.

Kaip seniai sergate.

Ką labiausiai skauda.

Ar turėjte kada nors kokią lytišką ligą,

jei turėjte parasykite kokę.

Ar neušimdavote savižagystę.

Ar skauda krūms gulvą.

Ar skauda kumet bei plaučius.

Ar kosite. Koks alsavimas.

Ar skauda vidurius. Ar skauda ran-

kas bei kojas.

Ar turite ant kuno pučkus.

Kokis apetitas.

Ar turite poluciją. Ar skauda inkstai.

Ar lytiški organai nusilpnęti.

Ar vedgs, ar moteriškė, ar jaunikaits,

ar panele.

Ar jaučiate skaudėjimą, kada susine-

sate.

Negalite nieko užslopsti, nes tikrai to-

kiu būdu apturėsite pilną sveikatą.

Meldžiame kreiptis šio adresu:

DR. J. E. THOMPSON,

342 W. 27-th street.

NEW YORK, N. Y.

Priemimo valandos: Šiokiomis dienomis nuo 1 val. iki 5 val. po pietų.

Nedėliomis nuo 11 val. ryto iki 3 val. po pietų.

Amžius.

Kiek svorėte.

Kaip seniai sergate.

Ką labiausiai skauda.

Ar turėjte kada nors kokią lytišką ligą,

jei turėjte parasykite kokę.

Ar neušimdavote savižagystę.

Ar skauda krūms gulvą.

Ar skauda kumet bei plaučius.

Ar kosite. Koks alsavimas.

Ar skauda vidurius. Ar skauda ran-

kas bei kojas.

Ar turite ant kuno pučkus.

Kokis apetitas.

Ar turite poluciją. Ar skauda inkstai.

Ar lytiški organai nusilpnęti.

Ar vedgs, ar moteriškė, ar jaunikaits,

ar panele.

Ar jaučiate skaudėjimą, kada susine-

sate.

Negalite nieko užslopsti, nes tikrai to-

kiu būdu apturėsite pilną sveikatą.

Meldžiame kreiptis šio adresu:

DR. J. E. THOMPSON,

342 W. 27-th street.

NEW YORK, N. Y.

Priemimo valandos: Šiokiomis dienomis nuo 1 val. iki 5 val. po pietų.

Nedėliomis nuo 11 val. ryto iki 3 val. po pietų.

Amžius.

Kiek svorėte.

Kaip seniai sergate.

Ką labiausiai skauda.

Ar turėjte kada nors kokią lytišką ligą,

jei turėjte parasykite kokę.

Ar neušimdavote savižagystę.

Ar skauda krūms gulvą.

Ar skauda kumet bei plaučius.

Ar kosite. Koks alsavimas.

Ar skauda vidurius. Ar skauda ran-

kas bei kojas.

Ar turite ant kuno pučkus.

Kokis apetitas.